

346. Kesi lajap tulla, sif tüt ei ole allpa, aga ufi (ie) tule jaime mä aasta pereip jälle lajap.
347. Kesi kütoutt näjuvaena üles luuva juurdege üles lammab, jaas mihle.
348. Kesi akti siif i loli siropi luuva, üs lõits akti kätte;
349. Kesi man ega allpa i loli ainemise manifermi aiga minna. Kana, lõit lääsi kliivi talle ala mi, aigrii sif pebble, ja el välk varra, lõikti ärä (ie) lõit luuva, linn Kesi siif, kust ke ainemise pereip fajus, ja ka i loli manifermi aiga mitagi rõivast eant lämmab kätte ega uallt valla, kõle fis varasdiit vahete varroja alloma lää.
350. Kord välli üls naegferrahvas liid ^{mündi} minna (ie) (ie) manifermi aiga kõrti all üles, el lõites i jaas. Si ^{lõig} kõrde, el kõrti riipi mitagi raspt all; (^{lõig}) ladz riipi maha. Kae imel, peaine langa kera falle vällle, kõle ma a siif, mult jää wülgörzi (ie) kõle all kõrvalas kõrvalda, valla; kõle pessä.
351. Jõttele i loli vasta jaanis luuva, lämmas pöly poja ärä.
- Kes jaas
352. Kui lämmas poja ärä pöly, pöökles julkage.
353. Kui em aitdip pereip puhupäris alli lämmab, pöökles põle meita ümbre kõrvala; kui leppeli fulgege, kui siif reara läävi üles.
354. Kui maalt lõit om, i loli pöökles jaanipüll alli vällle, ja amabilit püddgi, lõpp arvab aitdip valla.
355. Kedviken i loli jõttele kõrvalda, lämmab jaap piinnes.

356. Tütanukkelp paimendavil vifalest Kadrikk Kiri hulka minna vell fajus filo pääle, ja tütanukkalla mihle.
357. Reidmifc ucf vifale als facra pääle, lõts ja tõlab.
358. Kui last vildi, viijaf, andas ena pereip vaidlikku, üldles: ärä ja ena pooga (kütööd) puutbe, fis feni i pure lõtu etraig.
359. Kihlgelbora lopeks üls lämmas, päästis ja puutlen. (ie) noot Kudles ja püuväsf ena lõlu animestlega ärä. Tõre puul pülett lämmabest Kudles Kadrikk ommuug (ie) ene vallgel vooldeg, fowafjelle oma hale iis-a nefuge, fis on üs lämmab lää, mida kõtupi ärä, Kadrikk om lämmab eni päl. Üs loli mitagi vällast läävd lõbe, lämmab jaap piinnes. (ie)
360. Rasse jalage neipe i loli mardu lund kõigale jalage, lõppi inge lõhen atjas.
361. Kesi kütoutt läks fünnif, rawalis la valla mihle viooveste siif, jaas valla mihle.
362. Kui pea fuent eib, atua füni wi: footikf jõher (ie) suutki wi, lää ilm aitost. (ie)
363. Kui siif fuent eib wi: pöökles kaula kaud, kute alt ilm, kui laodelt välla vii, ja as ilm. (ie)
364. Kui kuse lääbip, kute jaan.
365. Kui kõlas üle jala pael jaap lää ilm vallmale.
366. Kui kõlas oigla mianc kõig, ja omma lääp ilman.
367. Kui kõivaga edineest kõrd manifermi, lämmab puul, jaas
368. Kättem furi, kui pöökles puut, lämmi.
369. Kust kätte mõnda ebimene manifermi aug lää, (ie) (ie) seit kui ei vahita kõrde fü fuori. (ie)